

**מ"ת 10954/10 - מדינת ישראל נגד עופר קובר, ליאור בן סימון, איל
עוזיה, שרון אדרי**

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 10-10954 מדינת ישראל נ' קובר(עוצר) וACH
תיק חיצוני: 403251/2017

בפני	כבוד השופט גיא אבןו
ה המבקש	מדינת ישראל
נגד	נגד
המשיבים	1. עופר קובר (עוצר) 2. ליאור בן סימון (עוצר) 3. איל עוזיה (עוצר) 4. שרון אדרי (עוצר)

החלטה

בנוגע לטענה של המשיבים כי הוגש כתוב אישום המוכיח שהם בוצעו בצוותא והתרפচות מתוכו לאחר שביצעו גניבה, לפי סעיפים 406(ב) ו- 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). למשיב 1 מוכיח אישום נוסף להחזקת סמים שלא לצורך עצמה לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפוקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ושימוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין. מצד כתוב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים.

ההחלטה זו עוסקת בשאלת קיומן של ראיות לכואורה להוכחת המוכיח למשיבים. 3 העורות מקדימות: א. בעקבות הדיון בבקשת ולאור טענות ב"כ המשיבים, תוקן כתוב האישום על דרך מחיקת עדת תביעה מס' 5 בכתב האישום המקורי. ב. בהמשך לדיוון הגיעו הצדדים השלים טיעון בכתב לרבות הפניה לפסיקה, זאת בונגע לשאלת כיצד ניתן יהיה להעיד במשפט את המודיעעה למועד 10 שסירבה למסור עדות במשפטה, משמעות הסירוב, והאם יש לו נפקות בשלב זה של ההליך. ג. הצדדים לא טענו דבר וחצית דבר ביחס לaioshom השני, יתכן בשל כך שהמשיב 1 מסכים לתשתיתית ראייתית למפורט באישום זה, או נוכח הנחה שמדובר באישום שאין בו להשפי על תוצאת ההליך לאור כמות הסם שהחזקתו מוכיחת למשיב, או מכל טעם אחר. כך או אחרת, ההחלטה זו עוסקת באישום הראשון בלבד, אליו התייחסו הצדדים.

אישום מס' 1

1. בתמצית נתען כי הצדדים הגיעו למקום מפגש בבית ברוחב ויצמן 69 גדרה הגובל במושב קידרין (להלן: מקום המפגש). בשעה 9:20 הגיע המשיב 1 למקום המפגש במכונית מצובישי. מיד ובסיום הגיע המשיב 2 במכונית

עמוד 1

סיטרואן (להלן: מכונית הסיטרואן). בשעה 09:40 הגיעו המשיבים 4-3 במכונית מאזדה בה נהג אחר בשם דרור דרוי (להלן: דרור).

דרור מסר למשיב 1 חפץ מתקתי ארוך (להלן: החפץ) שאותו הסליק האחרון תחת חולצתו, ובהמשך הניח את החפץ בתוך הסיטרואן. המשיב 2 העביר חפצים מתא המטען של הסיטרואן לתא המטען במכונית המאזדה, ודרור עזב את המקום בעוד המשיבים נותרו במקום המפגש.

בשעה 10:32 הגיעו המשיבים 2 ו- 3 לסיטרואן, המשיב 3 הוציא מתוך המכונית את החפץ והניחו בסמוך, והמשיבים 2 ו- 3 עזבו את מקום המפגש בנסיעה בסיטרואן. בשעה 10:38 הגיעו המשיבים 2 ו- 3 למקום המפגש בנסיעה בסיטרואן, המשיב 3 נטל את החפץ, העבירו למשיב 2 אשר נכנסו לתוך הסיטרואן, והמשיבים 2 ו- 3 עזבו את מקום המפגש.

בשעה 10:47 הגיעו המשיבים כולם אל מקום המפגש, המשיב 2 נכנס למושב הנהג של הסיטרואן והמשיב 4 נכנס למושב האחורי. המשיבים 1 ו- 3 הגיעו למכונית המיוצבישי תוך שימוש במשיב 3 נטל לידיו בדים שונים ואילו משיב 1 נטל חפץ מתקתי ארוך עטוף بد, והמשיבים 1 ו- 3 נכנסו גם הם לסיטרואן. המשיבים כולם עזבו את המקום במכונית הסיטרואן.

בשעה 11:00 או בסמוך לכך הגיעו המשיבים במכונית הסיטרואן לבית המתלוון במושב קידרון (להלן: הבית) שהוא נועל וסגור, פרצו בצוותא חד באבן שנטרלו את מערכת האזעקה על ידי חיתוך חיווט האזעקה, עקרו את מנעול דלת הזכוכית המקשרת בין המרפשת לסalon וכן נכנסו אל הבית. בנסיבות אלה עקרו מטור ארון בבית כספת לבנה שהכילה אקדח, 3 מחסניות מלאות כדורים, 30,000 ₪ במזומנים, המחאות שקיבלו המתלוון מלוקחות, 4 דרכונים.

תמצית טענות הצדדים

2. אין מחלוקת כי בית המתלוון נפרץ וכי נגנבה ממנו כספת שהכילה את המתואר, תוך שימוש מוגבר בטינה כי הם אלו שביצעו את ההתפרצויות. בתמצית, התשתית הריאיתית מתבססת על שני נדבכים מרכזיים: האחד - צילומי מצלמת אבטחה ממוקם המפגש, השני - הودעה למועד 100, תמונה המכונית הסיטרואן שצולמה המודיעעה, ומזכירים באשר לשיחות עם המודיעעה, שסרבאה למסור הודעה בתחנת המשטרה.

3. אין מחלוקת כי המשיבים מזוינים בסרטוניים במקום המפגש עובר לאירוע ההתפרצויות. באשר לשאלת זה טוענים ב"כ המשיבים כי לא ניתן לזיהות את החפצים המתוארים בכתב האישום, ולא ניתן לקבוע כי מדובר בחפצים מתקטיים (בכתב האישום מתוארים 2 חפצים בלבד). עוד טוענים ב"כ המשיבים כי לא ניתן ליתן אמון בשעת החקירה וכי ישנו פער של שעה ו- 9 דקות בין שעון החקירה לבין הזמן במציאות. ב"כ המבקשת בהираה כי אכן יש פער זמני, וכי כתב האישום מעודכן בהתאם. כך, כядו"ח הצפיה מתיחס לשעה 09:39, בכתב האישום צוינה השעה 09:48.

4. המחלוקת המרכזית נוגעת להודעה למועד 100, ולעובדת כי המודיעעה סירבה למסור הודעה בתחנת המשטרה. המבקשת כללת את המודיעעה עדת תביעה, ובכונתה לזמןה למסור עדות בבית המשפט.

5. לטענת המבקשת, פער הזמן הקצר של 11 דקות בין מועד עזיבת המשיבים את מקום המפגש במכונית הסיטרואן, לבין מועד ההודעה למועד 100 על חשד לפריצה, על ידי אנשים שנכנסו למכונית הסיטרואן, מקיים תשתיית

ראיתית כנדרש. לטענת המבוקשת, העובדה שהמודיעה סירבה למסור הودעה בתחנת המשטרה, איננה מונעת צירופה כדעת תביעה וזימונה להעיד בבית המשפט.

לשיטת המבוקשת אין מקום לדון בשלב זה בטענת המשיבים לקשי ראייתי הנובע מאי-חקירת המודיעה בתחנת המשטרה. המבוקשת הוסיפה וטענה כי המודיעה איננה פסולה להעיד, כי הודעתה למועד 100 מהוות אמרת חוץ, כי סירובה להעיד במשטרה תועד במצרדים, וכי מתקיים חריג לעדות מפני השמועה נוכחת הודעה למועד בזמן ביצוע העבירה ולאור הכוונה לזמן את המודיעה עדיה במשפט, כך שניתן יהיה לחזור אותה בחקירה נגדית. ב"כ המבוקשת הפנתה לפסיקה התומכת לשיטתה בעמדתה, לרבות ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל (פ"ז נב(5) 460) (להלן: עניין ז'אפר).

6. ב"כ המשיבים טענו כי טענות הנוגעות לקבילותם ראיות מקומן בשלב זה של ההליך. עוד טענו כי על בית המשפט לבחון את התשתית הראייתית כפי שהיא קיימת במועד הדיון, ולא תחת הנחת העובודה של המבוקשת, לפיה המודיעה תעיד במשפט חרף סירובה למסור הודעה בתחנת המשטרה. עוד טענו, כי אף אם תעיד המודיעה במשפט, הגנת המשיבים תיפגע נוכחת היעדר מסירת גרסה במשטרה, ומכך תקים טענת הגנה מן הצדק. עוד הפנו ב"כ המשיבים לכך שאלוי נחקרה המודיעה במשטרה, ניתן היה לעממת אותה עם ממצאים ולבצע פעולות חקירה הכרחיות כגון מסדרי זיהוי, דבר שהוא בו לסייע בגילוי האמת. ב"כ המשיבים הפנו לכך שבניגוד לעניין ז'אפר, בענייננו זהות המודיעה ידועה, ומ声称 אין מניעה להביאה לעדות במשפט. מכאן, לא ניתן היה לעשות שימוש בסעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות), וככל שהמודיעה תסרב להגיע תולל המבוקשת לבחון אפשרות שימוש בסעיף 10א לפקודת הראיות, ובלבך שאמצעי פסול יניא את המודיעה מלהתיציב למשפט.

עוד טענו ב"כ המשיבים כי המודיעה לא ראתה בנסיבות התפרצויות, כי איננה יודעת מה ראתה בידי החשודים עליהם דיווחה, כי קיימים דיווחים סותרים באשר למספר החשודים שראתה (פעם דיברה על שניים ופעם על שלושה, ואילו המשיבים הם ארבעה), כי דיווחה על חשודים שחורים ואילו המשיבים 4-2 בעלי גון עור בהיר, כי החשודים לבשו שחור ואילו מדובר בחיפה עולה שהמשיב 1لبש חולצה בהירה.

כן טענו ב"כ המשיבים לאפליה בין המשיבים לבין דרור אשר נפגש עם במקום המפגש ואף היה מעורב במסירה וקבלת חפצים, נחקר כחשוד, אך סופו של יום איננו נאשם.

לבסוף טענו ב"כ המשיבים לשינוי בן שלושה שבועות ממועד היודיע זהות המשיבים ועד מעצרם, שייחי שנוצר לשיטות כתוצאה מניסיונו המשטרתי לגבות הודעה מהמודיעה, ושיש בו לחזק את הטענה בדבר חולשה ראייתית.

תשתיית ראייתית ודין

7. כאמור, אין מחלוקת על כך שבית המשפט נפרץ תוך שכסתה נעה ממקומה ונגנבה על תוכולתה. החקירה החלה עם קבלת הודעה למועד 100. אפנה למסמכים שלhalb: א. דיסק הקלטה ההודעה למועד 100; ב. דז"ח משל"ט מיום 8.9.17; ג. דז"ח תמלול מאות רון ברונר.

ההודעה למועד 100 התקבלה בשעה 10:59, תוך שהמודיעה תיארה חשד בדבר התפרצויות לבית במושב קדרון, סירה שמדובר בשלושה חשודים שנכנסו לרכב סיירואן כסוף שחור אותו היא צילמה ומסרה טלפונית את מספרו, סירה על 3 גברים כהים שהחזיקו קופסה לבנה, נראה בלוח, נושאים לכיוון ביילוי בפראות במהירות מופרצת.

הازנתי מספר פעמים להקלטה. המודעה נשמעת לחוצה ונחזית כמו שמתלוננת בזמן אמת על שראתה בסמוך לפניה למועד, ועל שראות עיניה תוך כדי נסעה בעקבות רכב החשודים.

8. מסמך ד. דז"ח פעולה מיום 8.9.17 מתאר הגעה למושב קדרון, חבירה לצוות שנכח במקום, שיחת טלפון שלו עם המודעה, שמספרה לו כי ראתה שניים או שלושה חשודים מוחזקים קופסה לבנה יוצאים כפופים ובריצה מחצר בית במושב לכיוון רכב סיירואן שחור שמיד החל בנסעה. היא צילמה את חלקו האחורי של הרכב כוללلوحית היזהוי והעבירה את התמונה ב__); מסרונו לטלפון הנידש של פקד דוד. בדיקת המספר העלה כי הרכב שייר למשיב 2 המתגורר באופקים. בהמשך ולפי הפניה של רב"ש היישוב הגיע פקד דוד לביתה של אורטל ביטון, שם נמצאו המצלמות אשר תיעדו את המפגש בין ארבעת המשבבים ודורור דרעי מתוך חלקו הראשון של כתב האישום, מפגש שכאמור התרחש עובר להתרצות.

9. מסמכים נוספים הנוגעים לניסיונות לקבל עדות מסודרת מן המודעה: ה. מזכר מאת אוסקר יעקובוב מיום 17.3.10. מתאר כי ביום 9.9.17 (המצר נכתב באחור ניכר - ג.א.) התקשר למודעה (ה) מיל' מסpter פעמים ואף נסע לביתה והכל ללא מענה. לאחר שהשair הוודה דרך בעלה, המודעה חזרה אליו ואמרה שכבר מסרה הכל לשוטר "אשר", ושאינה מעוניינת למסור עדות כי היא מפחדת על עצמה ועל בני משפחתה; ו. מזכר מאת אריך רזניק מיום 17.3.10. מתאר כי ביום 20.9.17 (המצר נכתב באחור ניכר - ג.א.) פנה פקד אשר דוד למודעה כדי לנסות פעם נוספת לשכונה להגעה למסירת עדות. המודעה עמדה על התנגדותה, אז אריך שוחח אתה וניסה גם הוא לשכונה, אך לשווה. במהלך השיחה ביקש מנתה הבחרות לאירוע. תיארה בפניו כי ראתה 2 או 3 גברים יוצאים משער משפחחת קישנער. המקום מזכיר לה כיוון שנגגה לרכוש מהם פירות וירקות. הם עוררו את חשדה נוכחה העובדה ששחובו ייחידי דבר מה שנראה לה כבד בצורת קובייה או מלבן, רצו ככל שיכלו לכיוון רכב סיירואן שחור, עלן יחידי וنمלוטו מהמקום בנסיבות, אז החליטה לנסוע אחריהם ודיווחה במקביל למועד 100; ז. מזכר מאת אוסקר יעקובוב מיום 26.9.17. באותו יום שוחח עם המודעה ושאל אם היא יכולה לזרות את החשודים. השיבה שאינה יכולה לזרות כי לא ראתה את פניהם שהיו מכוסות בכובע קסקט, ושבה וסירבה למסור עדות בתחנה, תוך שטענה כי מפחדת על עצמה ועל משפחתה; ח. מזכר מאת אוסקר יעקובוב מיום 3.10.17. מתאר כי באותו יום התקשר למיל' (המודעה) פעם נוספת שפהחטה; ו. מזכר מאת אוסקר יעקובוב מיום 3.10.17. מתאר כי התקשר למטלון ושאל אותו על צבע הכספת שנגנבה מביתו, ונענה כי מדובר בכספת בצבע לבן מט.

10. מן המסמכים שנספרו לעיל עולה כי המודעה תיארה בזמן אמיתי 3 גברים שהתרפצו מתוך המשק של משפחת קישנער כשהם אוחזים חוץ גדול, לבן, בצורת קובייה או מלבן, נזהה להיות כבד. כאמור, אין מחלוקת על כך שבוצעה התפרצת בבית המטלון, ממנו נגנבה כספת לבנה שנעקרה מהקיר. תיאור המודעה מתישב לכואורה להפליא עם אופן ההתרפות וסחרת הכספת (הכבדה). בהזדעה למועד 100 דיברה המודעה על 3 גברים, וכך גם בשיחתה עם אוסקר יעקובוב (מסמך ח' לעיל), שם הבירהה כי אחד החשודים מתישב ליד הנג, והשניים האחרים מאחור. מכאן, אני מוצא ליחס משקל כלשהו, ודאי לא בשלב הלכוארי, לעובדה שבחיה עם אריך רזניק (מסמך ו' לעיל) דיברה המודעה על 2 או 3 גברים.

11. המכונית אליה נכנסו החשודים היא מכוניתו של משיב 2, ועל כך אין חולק. אין זהו של החשודים האחרים

בזירת התפרצויות, ועל זהותם ניתן ללמידה ממקום המפגש עבור התפרצויות.

צפיתי בעין בסרטוני מצלמת האבטחה, והתנהלוותם של המשיבים, כמו גם של דרור דרוי, נחיזת להיות כשל חברות אנשים שחברו ייחדו לביצוע פעולה, תוך שבשלב זה אין משמעות לשאלה האם החפצים שנמצאים בסרטונים הם מתכווניםقطעת המבוקשת, אם לאו. דרור עזב את מקום המפגש בלבד, ואילו המשיבים נותרו שם למשך משעה נוספת. בשעה 10:48 נכנסו המשיבים כולם למוכנית הסיטרואן השיכת למשיב 2, ועזבו את מקום המפגש.

זה המקום ציין את מסמר יא. מזכיר מאת שלומי שי מיום 17.9.2017. החוקר מצין כי ישנו פער זמינים של 1:09:17 שעוט בין הזמן המופיע בסרטוני מצלמת האבטחה לבין הזמן במציאות. הזמן המפורטים בכתב האישום נערכו תוך התייחסות לפער הזמן. אציג כי מצפה שלי בסרטונים, עולה כי המשיבים עזבו את מקום המפגש דקה אחת מאוחר יותר מכפי המתואר בכתב האישום ובדו"ח הצפיה (10:47), הינו בשעה 10:48.

שיחת המודיעה התקבלה במקד 100 בשעה 10:59. כאמור, לאחר ניתוח המסמכים לעיל קבעתי כי המודיעה מדברת לכואורה על 3 גברים הסוחבים את הכספת שנגנבה מבית המתלון, שנכנסו למוכנית הסיטרואן, שניים למושב האחורי, אחד למושב ליד הנהג, הרכב היה מונע ונרג המתון בתוכו, והרכב עזב בשעתה את המקום.

יודגש, המודיעה התקשרה למשטרה לאחר ביצוע הפריצה, בזמן שהחשודים עזבו את זירת התפרצויות, ותוך כדי נסיעה אחריו למוכנית הסיטרואן.

12. מהתיאור הנ"ל עולה כי מי שנסעו ברכב הסיטרואן הם לכואורה המשיבים. המשיב 2 נהג ברכב, ואילו המשיבים האחרים נסעו בו. למשיבים הספיק פרק זמן קצר ביותר של 11 דקות על מנת להגיע למקום המפגש בבית המתלון, לבצע את התפרצויות, לעקור כספת, ולצאת מן המקום במהירות בחזרה למוכנית.

לטענת ב"כ המשיבים, המרחק בין מקום המפגש ביישוב גדרה לבית המתלון במושב קדרון הוא 20-15 ק"מ, והמשיבים לא יכולים להגיע למקום ולבצע התפרצויות בפרק זמן כה קצר. אףנה למסמר יב. הודיעת אורטלי ביטון מיום 25.9.17 (שורות 17-18), שם מוסרת העדה כי היא מתגוררת בביתו הקיימים המפגש, כי הבית מצוי ביישוב גדרה, אך הוא גובל במושב קדרון; כן אףנה למסמר יג. צילום תצ"א חתום על ידי אוסקר יעקובוב ממנו עולה כי מרחק הנסיעה הקרקעי בין מקום המפגש לבית המתלון הוא 1.3 ק"מ.

מכאן, המרחק בין מקום המפגש לבין בית המתלון מתישב עם המתואר בכתב האישום, אפשרי לנסיעה בפרק זמן קצר ביותר, ואיןנו מקים חולשה ראייתית.

13. המשיבים חולמים יבם בכר שהמודיעה סירבה למסור עדות מפורטת בתחנת המשטרה. אכן, אין מדובר במהלך עניינים רגיל ומקבול, המבוקשת מודעת לכך, ואף בית המשפט עמד על כך במהלך הדיון (עובר לבחינת חומר החקירה), תוך שהתקשה (והתקבלה) התייחסות הצדדים בכתב לשאלות הראייתיות העולות מכך.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, מצאתי כי בנסיבות התקיק דין ובכפוף לשלב הראיתי בו עסקין, אין בכך כדי לפגוע באופן משמעותי בעוצמת הראיות, וכך יותר כמה חולשה מינורית, ואביהו:

לטענת המבוקשת מדובר בטענה מקדמית שדינה להתרבר אר במהלך התקיק העיקרי, ואילו לטענת ב"כ המשיבים מדובר בדבר ראיות לא קבילות, ומשמעותם לדון בהן כבר עתה.

בוחלות רבות חזר בית המשפט העליון ושנה כי טענות מקדימות דין להתריר במסגרת התקן העיקרי. מנגד, יש לבחון טענות בדבר ראיות בלתי קבילות, באשר בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט להידרש אף לראיות קבילות ולראיות שקיים ספק בדבר קובלותן, אף לא לראיות של פניהן אין קובלות. ראו לעניין זה בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' ב' ציון ואח' (פורסם 22.3.04), בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (פורסם 10.4.05).

פנית המודעה למועד 100 מוקדמת ומטועדת, ושיחותה עם אנשי משטרת מתועדות בזכ"דים. החוקרים ניסו מספר פעמים לשכנע את המודעה להתייצב לחקירה בתחנת המשטרה, אף לשואא, תוך שהאחרונה הבהירה כי היא חששת לעצמה ولבני משפחתה.

משכך, החליטה המבוקשת לכלול את המודעה ברשימה עדי התביעה, תוך כוונה לזמןה לעדות. מכאן, בפנינו שתי אפשרויות:

האחת - אם תהייצב המודעה בבית המשפט, בין אם בהסכמה ובין אם בכפייה, אז ההודעה למועד 100 תהיה לכואלה קבילה לאמתות תוכנה לפי סעיף 9 לפקודת הראיות, ועדותה בבית המשפט תהווה עדות ישירה אודות מעשיה ומראה עיניה.

השנייה - אם לא תהייצב המודעה בבית המשפט, יוכל בית המשפט לא取 את ההודעה למועד 100 כמו גם את תוכן שיחותה עם אנשי המשטרה לפי סעיף 10(ב) לפקודת הראיות. במצב דברים זה יהיה על בית המשפט להשתכנע שאמצעי פסול הניא את המודעה מההתייצב. בעת הנוכחות אין טענה בדבר אמצעי פסול, ומайдך אני רואה בשלב זה בסיס ממשי לכך שלא ניתן היה להביא את המודעה לעדות בבית המשפט, ولو בצו הבהאה.

בשני המקרים עולה קושי מסוים בכך שהמודעה לא נחקרה במשטרת ולא בוצעו עמה פעולות שיכלו להתבצע, אף סבורני כי קושי זה אינו משמעותי נוכח תוכן הודעתה למועד 100, נסיבות מסירת ההודעה ותוכן שיחות ההבראה שנערכו עמה מאוחר יותר.

שני הצדדים ביקשו להתייחס לעניין זו אף, אף לדעתי הוא אינו רלוונטי לתיק דן נוכח העובדה שם מדובר על מידע שלא ניתן היה לאתר, ואילו במקרה דן מדובר על מודעה שפרטיה ידועים וניתן לזמןה לעדות, כפי שמתכוonta המבוקשת לעשות.

14. סיכום הממצאים בחקירה:

- א. המשיבים כולם נכחו במקום המפגש עם אחד נוסף בשם דרור דרעי.
- ב. דרור עזב את מקום המפגש למעלה משעה לפני המשיבים.
- ג. בשעה 10:48 עזבו המשיבים את מקום המפגש במכונית הסיטרואן של המשיב 2.
- ד. המרחק הקרקעי בין מקום המפגש לבית המתלון הוא כ- 1.3 ק"מ.
- ה. בשעה 10:59 נראו 3 חשודים מתפרצים החוצה מבית המתלון כשהם אחזים כספת שנעקרה מן הבית, ונכנסו למכונית הסיטרואן שהמתינה במקום מוגנת ונרגבתוכה, ומידי עזבו את המקום בנסיעה פרועה.

15. נוכח הפרש הזמן הקצר בין מועד עדיבת המשיבים את מקום המפגש לבין מועד ההחלטה החוצה מבית המשפטון, אני קובע קיומה של חזקה תכופה, ומכאן המשיבים הם החשודים שיצאו מבית המשפטון. ברי כי הטענה חזקה במיוחד ביחס למשיב 2 - המחזיק במכונית הסיטרואן, אך נוכח סמיכות הזמן אני קובע כי בשלב זה הראיות משמעותיות גם ביחס למשיבים הנוספים.

16. הטענה לאפליה ביחס לדרכו דינה להתרבר בשלב התקיק העיקרי. לעומת זאת אצין כי סבירה בעניינו החלטת המבקרת להימנע מהגשת כתוב אישום כנגד דרכו, נוכח עדיבתו את מקום המפגש לעמלה משעה לפני שעזבו אותו המשיבים (בדרכם לבית המשפטון). אכן, התנהלותו של דרכו נראית לשודה, וכי הוא שותף למשיבים לתכנית העבריינית, אך חשדות לחוד וראיות לחוד.

17. בית המשפט עיר להיעדר ראיות פורניזיות לנוכח מי מהמשיבים בבית המשפטון, כמו גם היעדר תימוכין בדמות איקונים, אך אין דינה של ראייה גנטיבית כראיה פוזטיבית. עוד אצין כי לא מצאתי ליחס משקל, בעת הנוכחות, לדבר פערם בין תיאור החשודים לתיאור המשפטונאים, ולא מצאתי כי יש בכך להפחית מעוצמת הראיותلقאה.

18. על כל אלה יש להוסיף את העובדה שהמשיבים מילאו פיהם, צדוקותם על פי דין, ובכך, כדיוע, יש לחזק את הראיות נגדם. שתיקת המשיבים רלוונטיות גם בשלב בחינת ראיות לכאה, וראו לעניין זה, מבין רבים, את בש"פ 12/12 4667/12 אחולאי נ' מדינת ישראל (הורסם 28.6.12, פסקה 8). אילו מי מהמשיבים לא היה שותף להגעה לבית המשפטון, חרף היציאה המשותפת למקום המפגש, חזקה עליו כי היה טורח להביא נתון זה בפני החוקרים.

19. שאלתי את טענת ב"כ המשיבים באשר לשיהו בעצרם של המשיבים, אך לא מצאתי כי השיהו יוצר קושי בשאלת קיומן של ראיות לכאה, בפרט נוכח העובדה שהמבחן ביצעה פעולות חקירה נדרשות בפרק הזמן שקדם לעצר المشיבים. יתכן כי פעולה נחosa יותר של המשטרה לעצרו של المشיב 2 מיד עם קבלת פרטיו הייתה מובילת לממצאים נוספים, אך זהה ספקולציה בלבד, ובית המשפט איננו מעמיד עצמו "חוקר על", ודאי בשלב זה של ההליך.

20. נוכח המפורט לעיל אני קובע קיומן של ראיות לכאה כנגד כל המשיבים ביחס לאיושם הראשוני, בכפוף לקיומה של חולשה מינורית הנלמדת מכך שהמודיעה לא מסרה עדות מסודרת בתחנת המשטרה.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.